

بیانیه سازمان چریکهای فدایی خلق ایران پیرامون قیام پرتوان مردم ایران علیه تبهکاران حاکم

شش شبانه روز است که خیزش و خروش سراسری زنان و مردان ایران زمین، بنیاد نظام بیدادگر ولایت فقیه با تمامی باندهای درونی آن را به لرزه درآورده است. از بلوچستان تا آذربایجان، از خوزستان تا خراسان، از کردستان تا لرستان از کلان شهرهایی چون تهران، شیراز، اصفهان، تبریز، کرمانشاه، کرج، اهواز، سنندج، مشهد، رشت و ... تا شهرهای کوچک و بزرگ همه استانهای کشور، فرودستان، تهیدستان، به حاشیه رانده شدگان، کارگران، دانشجویان و جوانان نظم فرتوت و ارتجاعی حاکم را به چالش کشیده و بلوغ کم نظیر بحران و شرایط انقلابی را با فریاد و خون خود در

برابر چشم و گوش همگان قرار دادند. هنگامی که عمق استراتژیک جمهوری اسلامی زیر ضربه های جنبشهای سترگ مردم عراق و لبنان وا می رود، در کانون ام القراء، انقلاب علیه باندهای فاسد و تبهکار و برای رهایی با گامهای بلند خود خیابانهای شهرهای میهن را درنوردیده و دستان پرتوان خلق بیپاخاسته با خون و آتش و سرشار از شور رهایی، تاریخ خود را می نویسند.

در بامداد روز یکشنبه ۲۶ آبان، خامنه ای که بیش و بهتر از گماشتگانش خطر اسقاط نظام را درک کرد، به منبر درس «خارج» رفت و ضمن صدور فرمان سرکوب بی محابا، «فتنه» سال ۱۳۸۸ را به «اشرار» سال ۱۳۹۸ ارتقا داد. در این ارتقای درجه وحشت، راز بالندگی قیام کنونی از سطح خیزشهای سالهای ۱۳۸۸ و ۱۳۹۶ نهفته است. ولی فقیه نظام که از آشفتگی در درون هرم قدرت با خبر بود، برای مهار شکاف درونی از چنگ اندازی به سفره مردم و سه برابر کردن قیمت بنزین حمایت کرد. وی روز سه شنبه ۲۸ آبان نیز برای بار دوم به منبر رفت و این بار روضه پیروزی خواند و آن چه توده های مردم به طور آشکار در حال انجام آن هستند را «امنیتی» [بخوانید امنیت نظام را نشانه گرفته اند] خواند و مژده داد که «دشمن را عقب زدیم». پُر روشن است که معنی عقب زدن چیزی جز شلیک مستقیم گلوله جنگی به سر و سینه مردم معترض و به شهادت رساندن بیش از ۲۰۰ تن و زخمی و بازداشت کردن هزاران تن نیست. گرچه خامنه ای از اعلام رسمی تعداد کشته شدگان به شدت می ترسد و ایادی او نیز در این مورد لال شده اند، اما گزارش تحقیقاتی عفو بین الملل منتشره در روز سه شنبه ۲۸ آبان بر کشته شدن دستکم ۱۰۶ نفر تاکید می کند. شبکه حقوق بشر کردستان نیز روز دوشنبه ۲۷ آبان اعلام کرد که تنها در کرمانشاه ۱۶ تن از مردم معترض به شهادت رسیده اند.

عَمَله و آکره خامنه ای نیز پشت سر او صف کشیدند و سیمای تبهکار خود را عریان تر از گذشته نشان دادند. روحانی شیاد هشدار داد که «آن قدر دوربین داریم که رانندگان را شناسایی کنیم». آخوند تبهکار محمدجعفر منتظری، بیدادستان کل رژیم، مردم را تهدید کرد و گفت: «با اخلاگران و مسببان بی نظمی عمومی برخورد می کنیم». رئیس کل بیدادگستری استان فارس که از حرکتهای انقلابی مردم شیراز و کازرون و ... سرگیجه عدم امنیت گرفته، گفت: «امنیت عمومی جامعه [بخوانید امنیت نظام] خط قرمز دستگاههای امنیتی و قضایی است و بی تردید مجازاتهای شدید و قاطع در انتظار اشرار و اغتشاشگران است.»

پاسخ مردم به نعره های از روی ترس و دلواپسی ولی فقیه و کارگزاران او چنین است:

ما آمده ایم تا بساط حاکمیت ننگین شما را جمع کرده و به زباله دادن بریزیم. شما می‌کشید و خشم و کینه ما را افزایش می‌دهید. شما هستی ما را با غارت و چپاول و با سیاستهای مخرب منطقه ای و جهانی ویران کرده اید و ما مراکز ستم و غارت شما را به آتش می‌کشیم.

ما فریاد می‌زنیم: «مرگ بر دیکتاتور»، «مرگ بر خامنه‌ای»، «روحانی حیا کن مملکتو رها کن»، «سیدعلی‌بخشین، دیگه باید بلند شین»، «نه غزه، نه لبنان، جانم فدای ایران»، «بیزیم دوشمن بوردادی، یالاندی آمریکادی/دشمن ما همینجاست دروغ می‌گن آمریکاست»، «پول نفت گم شده، خرج بسیجی شده»، «توپ تانک فشفشه، آخوند باید گم بشه»، «ما مردمیم نه اوباش، بنزین باید ارزون شه»، «برده داری کافیه، ملت ما عاصیه» و ... و شما نمی‌توانید این فریادها را خاموش کنید.

خیزش ما عُرش بی واسطه خواسته‌ها و نیازهای برآورده نشده‌ای است که پشت سد استبداد سیاسی - مذهبی و ماشین سرکوب مُتراکم شده و اینک از دریچه گرانی بنزین چونان سیل جاری شده است.

چنین است حرف مردم بدون دفاع در کف خیابان با حاکمان سراپا مسلح در قلعه‌های حفاظت شده.

مردم اما در چنین وضعیت انقلابی خود را سازمان داده و مقاومت می‌کنند.

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران با همبستگی و پیوستگی به زنان و مردان بپاخاسته، به خانواده شهدای قیام تسلیت گفته و عمیق‌ترین همدردی خود را با آنان اعلام می‌کند. ما نه می‌بخشیم و نه فراموش می‌کنیم و در افشای جنایتهای تبهکاران حاکم بر ایران با تمام امکانات خود می‌کوشیم.

جمع‌بندی ما از خیزشهای چند روز گذشته چنین است:

۱- بحران و شرایط انقلابی وارد مرحله جدیدی شده و رژیم حاکم بر ایران با همه دسته‌بندیها و باندهای درونی آن در مرکز مُشکلات و دُشواریهای مردم ایران قرار دارد و منبع تضاد مُنحطی است که کرامت، ارزشها و عُرور آنها را لگدمال می‌کند. جامعه یک بار دیگر و این بار با توان بیشتر برای تغییر بُنیادی این شرایط به پا خواسته است.

۲- قیامهای چند روز گذشته و صدها حرکت اعتراضی طی یک سال گذشته نشان داد که بر خلاف دیدگاه برخی از گروهها و شخصیتهای سیاسی، تحریم و فشار خارجی نه مردم را گوشه‌نشین و منفعل می‌کند و نه آنان را در کنار استبداد مذهبی حاکم قرار می‌دهد.

۳- قیام با وجود سرکوب بیرحمانه و ارتکاب جنایت جنگی علیه شهروندان غیرمسلح، با قدرت به پیش می‌رود. رژیم به تله افتاده است، گریبان او را نباید رها کرد و باید درهم کوبیدش. در میدان این مبارزه، نفس هر کس که بلندتر است، پیروزی از آن اوست و ایستادگی جانانه مردم دلیر ایران در برابر ماشین سرکوب، در حال از نفس انداختن رژیم فرتوت ولایت فقیه است ... پس به پیش، به پیش!

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

چهارشنبه ۲۹ آبان ۱۳۹۸ - ۲۰ نوامبر ۲۰۱۹